

Tiittokala den 27 Okt 1892.

3
Dåra Ålskade Minna!

2
Andteligen är jag i tillfälle att
skicka pengarne som du utlagt för
mig. För att beqvämligen få fram
dem har jag väntat på jungfru Sofias
afresa. Det är ike endast för pengarnes
skull jag skriver utan fastmer för att
tacka dig för uträttandet af Rommisi-
onen, hvilken var alldeles bra. Ja tack
gulle Minna för den och för all din
välvilja och vänlighet emot mig. Hur
gladt har jag ike blivit emottagen
hos dig, så väl ensam som med följe

hvilket alltid skall stå i Rårt minne
hos mig. Jag vet ej hvarföre det kän-
na mig som komme jag ej mer att göra
några längre resor, icke ens till Tr. stad
tycker jag mig orka fast jag är lika frisk
som förr. Jag tyckte så illavara öfver att
Alins (din mammas) vänliga bjudning
ej kom medan jag var i Trångsala, ty
när jag var på halva vägen och skulle
haft godt resfällskap af Ottelia hade det
kanske gått bra, och mina uppköp kunna
ej gå genom andra t. ex. glasögon, ser du
jag inbillar mig att kunna se annu bät-
re bara jag finge starkare glasögon. Den
gamla längtan att kunna göra någon nyt-
ta åt mina kära egna sitter annu kvar
och när jag icke kan det, känner jag mig
så otillfredsstäld att jag blir på dåligt
hymor, detta förstår icke alla. Men Gud
som ser till hjertat vet det och förbäter
mina fel. — Troligen hade ni likasom

vi har en liten nått vinter som nu dessa dagar gått sin Ros, t. o. m. jag var engång ute och provade slädforet, lyckligtvis smalt jorden ännu, ty ofantligt mycket poteter ligger i jorden ännu i dag, om de sedan duga till någonting vet jag ej. Är det icke beträknande för mellersta Öbotten att ej ta upp sina poteter i tid, de skulle vaxa ännu i Oktober. Dit berättas att äfven hafra finns ostkuren.

Den 17de dennes skall folkskolan invigas här, Föreståndare och rinnor äro anlände och huskallskolan sätts upp som bäst. Föreståndarinnan[#] är mycket nitisk och bestyr sam, har varit rest till Vasa och köpt upp husgeråd; för den afdelningen bli skilda lärarinnor äfvensom för handarbetena. Örherda summor ikläda Ilmola boarne sig, 5 à 6000 mark årligen och äfver fattigt är klaga alla.unga tjänarebör får nedrättas, men någon del af dem tar[#] Fröken Engqvist från Hfors.

